

Essentie: *Meerwerk. De gegrondheid van het verrekeningsverweer ten aanzien van de gestelde vertraging is niet op eenvoudige wijze vast te stellen en arbiter gaat daar om die reden aan voorbij (artikel 6:136 BW).*

Nr. 36.804

SCHEIDSRECHTERLIJK VONNIS

in een geschil tussen

de besloten vennootschap

A.,

hierna aangeduid als "A.",

e i s e r e s,

gemachtigde: mr. S.N. Madjidi,
advocaat te Drachten,

en

de besloten vennootschap

B.,

hierna aangeduid als "B.",

v e r w e e r s t e r,

gemachtigden: mr. M.B.A. Alkema en
mr. T.A.M. van Alphen,
beiden advocaat te Breda.

HET SCHEIDSGERECHT

1. Ondergetekende, PROF. IR. A.F. VAN TOL, bij zijn benoeming lid-deskundige van het College van Arbiters van de Raad van Arbitrage voor de Bouw, thans oud-lid, is overeenkomstig de statuten van de Raad benoemd tot enig arbiter in dit geschil. Arbiter heeft zijn benoeming schriftelijk aanvaard. Bij brief van 4 februari 2020 is daarvan mededeling gedaan aan partijen. Aan het scheids-gerecht is toegevoegd mr. M.T.Y. Kokee, secretaris.

DE PROCEDURE

2. Het verloop van de procedure blijkt uit:
 - de memorie van eis, bij het secretariaat van de Raad binnengekomen op 26 september 2019, met producties 1 tot en met 120;
 - de memorie van antwoord, met producties 1 tot en met 3;
 - de memorie van repliek, met productie 121;
 - de memorie van dupliek, met productie 4;
 - de brief van 28 oktober 2020 van mr. Alkema, met producties 5 tot en met 10;

- de pleitnota van mr. Madjidi;
 - de pleitaantekeningen van mr. Van Alphen.
3. De mondelinge behandeling van dit geschil is gehouden op 4 november 2020.
 4. Het scheidsgerecht is op 4 maart 2021 en 11 maart 2021 in raadkamer bijeen geweest.

DE GRONDEN VAN DE BESLISSING

de bevoegdheid

5. De bevoegdheid van arbiter tot beslechting van dit geschil bij scheidsvonnis staat onbetwist tussen partijen vast. Van toepassing is het arbitragereglement van 1 januari 2015.

de feiten

6. Tussen partijen staat het volgende vast:
 - a. A. heeft in opdracht en voor rekening van B. vier werkputten inclusief trap en hekwerk geleverd en geplaatst onder spoor 24 op het terrein van C. aan de D. te X..
 - b. Na wisseling van (herziene) offertes en (herziene) conceptovereenkomsten is op 16 maart 2017 de (definitieve) "*Overeenkomst van Onderaanneming*" (productie 72) ondertekend.
 - c. De aanneemsom bedroeg € 307.348,00 exclusief btw.
 - d. Op de overeenkomst zijn de Algemene Inkoopvoorwaarden B. (AIV) van toepassing (productie 71b).

het geschil

7. A. vordert bij scheidsvonnis, voor zoveel mogelijk uitvoerbaar bij voorraad B. te veroordelen om aan A. te betalen een bedrag van € 69.593,41, te vermeerderen met de wettelijke handelsrente vanaf 22 november 2017, met veroordeling van B. in de kosten van het geding, daaronder begrepen de nakosten ten bedrage van € 131,00 zonder betekening van het vonnis, te vermeerderen met een bedrag van € 68,00 in geval van betekening, zulks te vermeerderen met de wettelijke rente over de kosten van de procedure vanaf veertien dagen na betekening van het vonnis.

8. B. voert gemotiveerd verweer en concludeert de vorderingen van A. af te wijzen, met veroordeling van A. – voor zoveel mogelijk uitvoerbaar bij voorraad – in de kosten gevallen aan de zijde van B., te vermeerderen met de wettelijke rente vanaf veertien dagen na datum vonnis.

de beoordeling van het geschil

algemeen

9. A. stelt dat er geen sprake is van een aannemingsovereenkomst, maar van een (zuivere) koopovereenkomst. Arbitrator gaat aan deze stellingname voorbij. Daartoe is het volgende redengevend.
10. Koop is de overeenkomst waarbij de een zich verbindt een zaak te geven en de ander om daarvoor een prijs in geld te betalen (artikel 7:1 BW). Aanneming van werk is de overeenkomst waarbij de ene partij, de aannemer, zich jegens de andere partij, de opdrachtgever, verbindt om buiten dienstbetrekking een werk van stoffelijke aard tot stand te brengen en op te leveren, tegen een door de opdrachtgever te betalen prijs in geld (artikel 7:750 BW).
11. De tussen partijen gesloten overeenkomst kwalificeert als een aannemingsovereenkomst. A. heeft zich immers niet verplicht tot het sec leveren van materialen, zoals een leverancier dat doet, maar zij heeft zich verplicht tot het leveren en plaatsen van vier werkputten en daarvoor is, behalve de levering van materialen ook arbeid nodig. Ware dit anders, dan zou er geen sprake kunnen zijn van meerwerk, zoals door A. in deze procedure wordt gevorderd.
12. A. stelt verder dat diverse bepalingen uit de AIV, in het bijzonder artikel 5, leden 4, 5 en 6, artikel 8 lid 6, artikel 9 en artikel 10 onredelijk bezwarend zijn. Ook hieraan gaat arbitrator voorbij. Zoals ook gesteld door B. staan de betreffende bepalingen een vordering van A. in beginsel niet in de weg.

de gevorderde hoofdsom

13. A. vordert in deze procedure een bedrag van € 69.593,41, stellende (naar arbitrator begrijpt) dat de factuur voor de derde termijn van € 30.734,80 exclusief btw en enkele meerwerkfacturen (gedeeltelijk) onbetaald zijn gebleven.
14. Een bedrag van € 69.043,41 wordt door A. onder punt 98 van de memorie van eis als volgt gespecificeerd:

- derde termijn	€ 30.734,80
- stootplaten	€ 11.226,00
- rvs strippen	€ 4.253,16
- H 180 balk/stalen balk	€ 8.894,10
- meerprijs stalen trappen (THVZ)	€ 6.760,00
- verhogen trapelement	€ 1.152,00
- extra kraan	€ 12.231,35
- extra uren buiten normaal	<u>€ 8.400,00</u> +
	€ 83.651,41

minderwerk

- zandbed	€ 6.200,00
- betonnen trap	€ 5.200,00
- 8 balken minder	€ 3.108,00
- leveren litze (8 stuks à € 10,00)	<u>€ 100,00</u>
	€ 14.608,00 -
	€ 69.043,41

15. Arbitr er gaat ervan uit dat voor de post 'stalen trappen' bedoeld wordt te vorderen € 6.760,02. Dit blijkt ook uit de betreffende factuur (productie 88).
16. Hoe A. op een bedrag van € 69.593,41 komt, heeft zij niet duidelijk gemaakt. Wat meer is gevorderd dan € 69.043,43 wordt, als niet voldoende onderbouwd, afgewezen.
17. B. betwist op zichzelf niet de verschuldigheid van de derde termijn en een deel van het meerwerk. Zij doet een beroep op verrekening met tegenvorderingen tot een bedrag van in totaal € 74.582,34 (punt 61 van de memorie van antwoord).
18. Het door A. gevorderde meerwerk en de door B. opgevoerde tegenclaims worden hieronder besproken aan de hand van de door partijen gehanteerde aanduiding. De genoemde bedragen zijn steeds exclusief btw, tenzij anders aangegeven.

meerwerk

stootplaten (€ 11.226,00)

19. Tijdens de mondelinge behandeling is arbiter gebleken dat de werkputten smaller zijn geworden en dat A. (zonder overleg met B.) de maat van de stootplaten heeft aangepast aan de maat van de put, terwijl B. zich op het standpunt stelt dat de maat van de stootplaten nooit is gewijzigd. De putten zijn nu 950 mm, maar de stootplaten moeten nog steeds 1200 mm breed zijn, aldus B., omdat C. dit zo wil.
20. Het komt erop neer dat A. van mening is dat de stootplaat even breed behoort te zijn als de put, terwijl de opdrachtgever dit (kennelijk) anders ziet. Nu niet is komen vast te staan dat B. opdracht heeft gegeven de stootplaten anders uit te voeren dan op tekening en de noodzaak hiervan evenmin is gebleken, komt deze post niet voor toewijzing in aanmerking.

rvs strippen (€ 4.253,16)

21. Dit bedrag wordt door B. erkend en behoeft dus verder geen bespreking.

stalen balken (€ 8.894,10)

22. Partijen waren het er tijdens de mondelinge behandeling over eens dat de (herziene) offerte van A. van 18 januari 2017 (productie 22a bij eis) niet voorziet in stalen balken boven de entree. Volgens B. is A. vergeten de verkeersbelasting mee te nemen in haar berekeningen van de constructie en had er altijd al een stalen balk in moeten. Volgens A. was de stalen balk nodig omdat de opening groter moest. Uiteindelijk is de opening niet groter geworden. E. van F. (verder: F.) heeft tijdens de mondelinge behandeling toegelicht dat F. berekeningen heeft gemaakt als producent van de put. De hoofdconstructeur van C. is belast met de eindcontrole en deze kwam lopende het proces tot de conclusie "*dat de trein door het gat zakt*". Een stalen balk was volgens de hoofdconstructeur noodzakelijk, aldus E.
23. Uitgangspunt voor arbiter is dat de stalen balk niet in de offerte is opgenomen.
24. Arbiter volgt het standpunt van B. dat A. op grond van de vraagspecificatie gehouden was tot het (laten) maken van berekeningen van de constructie waarin de verkeersbelasting wordt meegenomen.
25. B. stelt dat A. de meerkosten te laat in rekening heeft gebracht en al in de offertefase, maar in ieder geval bij de totstandkoming van de

onderaannemingsovereenkomst had moeten melden dat er extra kosten zouden zijn voor stalen balken. A. stelt daar tegenover dat zij niet gehouden was om al in de offertefase de gegevens door te rekenen. Voor het berekenen van de verkeersbelasting van een werkput ten behoeve van het treinverkeer was nader onderzoek nodig door een constructeur en dat was B. als ter zake deskundige partij ook bekend, aldus A.. Hiermee spitst de discussie tussen partijen zich toe op de vraag of A. verplicht was om alle materiaal ten behoeve van de uitvoering al mee te nemen in haar offerte.

26. In zijn algemeenheid beantwoordt arbiter deze vraag ontkennend. B. kende de inhoud van de offerte van A., waarin, als gezegd, geen stalen balken zijn opgenomen. Op enig moment is vastgesteld dat stalen balken nodig waren en wat dat betreft was er geen keuze. B. had deze kosten (ook indien zij al vóór of bij de totstandkoming van de overeenkomst bekend was geworden met de noodzaak om stalen balken toe te passen) hoe dan ook moeten maken. Het enkele feit dat de stalen balken pas na de totstandkoming van de overeenkomst in beeld zijn gekomen, vormt naar het oordeel van arbiter onvoldoende aanleiding om deze kosten voor rekening van A. te laten. Het bedrag van € 8.894,10 wordt toegewezen aan A..

stalen trappen (€ 6.760,02)

27. Tussen partijen is niet in geschil dat partijen aanvankelijk betonnen trappen zijn overeengekomen, die door A. zijn geoffreerd voor € 5.200,00. Deze trappen zijn echter vervangen door stalen trappen. B. erkent dat zij voor dit meerwerk nog een bedrag van € 1.560,02 verschuldigd is aan A.. Partijen verschillen van mening over de wijze waarop moet worden afgerekend. B. heeft – onweersproken – gesteld dat zij het bedrag van € 5.200,00 reeds heeft voldaan. Zij begrijpt dan ook niet waarom zij nogmaals het gehele bedrag van € 6.760,02 zou moeten betalen. A. stelt dat B. eerst het bedrag van € 6.760,02 voor de stalen trappen moet betalen en dat A. daarna het bedrag van € 5.200,00 voor de betonnen trappen kan crediteren.
28. Arbiters volgen A. niet in haar stellingname. Het meerwerk bestaat immers uit de meerprijs en het meerwerk kan door A. afzonderlijk worden gefactureerd. Toewijsbaar is een bedrag van € 6.760,02 - € 5.200,00 = € 1.560,02.

verhogen trapelement (€ 1.152,00)

29. B. heeft zich tijdens de mondelinge behandeling met dit bedrag akkoord verklaard, zodat dit punt verder geen bespreking behoeft.

extra kraan (€ 12.231,35)

30. A. beroept zich op de navolgende passages in haar offerte:
"- *Opdrachtgever zorgt voor de toegankelijkheid van het terrein voor onze dieplader.*
- *Plaatsing d.m.v. een 70 tons spoorkraan.*
- *Indien de werkput over een grotere afstand geplaatst moet worden zullen de evt. meerkosten bij de opdrachtgever in rekening worden gebracht."*
31. Tussen partijen is niet in geschil dat het de bedoeling was van A. om de putten via spoor 25 met een spoorkraan naar hun bestemming ter plaatse van spoor 24 te brengen. Spoor 25 zou overdag buiten gebruik zijn.
32. A. stelt bij eis dat "*er een wijziging was*", waardoor de bouwlocatie niet via spoor 25 bereikbaar was, maar enkel via spoor 23.
33. B. heeft bij antwoord betwist dat zich wijzigingen hebben voorgedaan in de bereikbaarheid van het bouwterrein. Volgens B. was het beoogde transport via spoor 25 niet mogelijk omdat de verhuurder van de spoorgebonden telekraan, G., niet meer over de benodigde vergunning beschikte om met een last over het spoor te rijden. Dit komt volgens B. voor rekening en risico van A.. G. was niet aanwezig bij de schouwingen op 16 februari 2017 en 9 maart 2017. Als hij wel aanwezig was geweest, had hij kunnen zien dat het aanbrengen van de werkputten via spoor 25 niet mogelijk was, aldus nog steeds B..
34. Partijen zijn het erover eens dat de putten uiteindelijk met een (gewone) telekraan van de vrachtwagens zijn gelost en zijn overgezet op een krol (kraan op lorries) van B. en via spoor 23 naar de locatie zijn gebracht, waar G. met de spoorkraan de putten in het gat heeft geplaatst. A. vordert extra kosten voor het langer huren van de spoorkraan, omdat B. en A. gelijktijdig gebruik maakten van spoor 23 en af en toe op elkaar moesten wachten, alsmede de kosten van het huren van een extra lossende kraan.
35. A. heeft, tegenover de betwisting door B., niet aannemelijk gemaakt dat de bouwlocatie is gewijzigd. A. stelt bij repliek weliswaar dat spoor 25 enkel

overdag buitendienst was en dat de ruimte tussen de sporen 24 en 25 opengebroken was ter plaatse van de bouwlocatie, maar dit is onvoldoende om uit te gaan van een wijziging van het werkterrein. In de offerte van A. staat immers dat de werkzaamheden overdag worden uitgevoerd en het was A. bekend dat er een gat zou moeten worden gegraven voor de werkputten. Ook de stelling van A. dat spoor 25 vanaf de namiddag werd gebruikt voor het parkeren van de treinen kan haar niet baten. Spoor 25 werd immers niet door A. en B. gebruikt en was dus beschikbaar voor C..

36. A. heeft voorts niet betwist dat de oorzaak van de onbereikbaarheid van de locatie via spoor 25 was gelegen in het feit dat G. niet langer over de vereiste vergunning beschikte. A. stelt bij repliek dat dit voor rekening en verantwoording komt van B., omdat A. op advies van B. G. heeft ingeschakeld. Zij verwijst in dit verband naar een e-mail van B. van 17 januari 2017, waarin B. schrijft: *"Heb contact gehad met G. betreft het gewicht dat de 70 ton (spoor) telekraan aan kan. Dit is 14 ton."* Volgens A. volgt hieruit dat B. en G. bekenden van elkaar zijn en vaker zaken met elkaar hebben gedaan. Zij meent dat B. haar had moeten informeren dat G. niet over de benodigde vergunningen beschikte om met last over het spoor te rijden.
37. B. heeft bij dupliek betwist dat zij en G. bekenden van elkaar waren en vaker zaken met elkaar hadden gedaan. Zij stelt dat zij slechts contact heeft gezocht met G., omdat zij wist dat A. G. zou inschakelen voor het transport. Verder heeft B. betwist dat op haar de verplichting rustte om A. te informeren over het feit dat G. niet over de benodigde vergunning beschikte. Zij kon dit ook helemaal niet, aangezien zij hier niet van op de hoogte was, aldus B.. Omdat de verantwoordelijkheid voor de wijze waarop de werkputten naar de locatie zouden worden vervoerd bij A. lag, had het op haar weg gelegen om (tijdig) bij G. na te gaan of het wel mogelijk was om met een spoorgebonden kraan met een last over het spoor te rijden. A. had er echter niet eens voor gezorgd dat G. bij de laatste schouw van 9 maart 2017 aanwezig was. Tot zover het verweer van B..
38. Arbitrator volgt het standpunt van B. dat de verantwoordelijkheid ten aanzien van het inschakelen van G. bij A. ligt. Wanneer G. aanwezig was geweest bij de schouw van 9 maart 2017, zou hij de situatie ter plaatse hebben kunnen

bekijken en daarmee rekening hebben kunnen houden. A. heeft niet aannemelijk gemaakt dat zij extra kosten heeft moeten maken omdat B. er niet voor heeft gezorgd dat het bouwterrein toegankelijk was. Deze post wordt afgewezen.

uren buiten normale werktijden (€ 8.400,00)

39. A. wijst erop dat tussen partijen is overeengekomen dat de werkzaamheden op doordeweekse dagen tussen 08.00 en 17.00 uur zouden plaatsvinden en dat wachturen in rekening worden gebracht tegen het geldende tarief van € 95,00 per uur. Als gevolg van de door B. voorgestane "dynamische" aanpak heeft A. echter 's avonds en 's nachts moeten werken om de putten te dichten. Deze uren (twee werknemers en een projectleider) dient B. te vergoeden, aldus A.. Wachturen heeft zij niet in rekening gebracht.
40. B. stelt dat A. de extra kosten aan zichzelf te wijten heeft, omdat zij iedere dag een werkput wilde leveren, aanbrengen en waterdicht maken. Over de uithardingstijd en de vraag wanneer zij dan de pompputten zou aanbrengen, had zij kennelijk niet goed nagedacht. Reeds om deze reden stond vast dat zij in de kleine uurtjes moest werken, aldus B.. Als A. de voorgenomen aanpak al enige kans van slagen had willen geven, had zij bovendien de werkputten zo vroeg als mogelijk op de dag in het werk moeten brengen. Dit gebeurde echter niet. Overigens was dan nog steeds de vraag geweest wanneer de pompputten dan moesten worden aangebracht. B. stelt verder dat in de overeenkomst voor het waterdicht maken van de putten een stelpost van € 10.350,00 is opgenomen en dat zij daarbovenop nog € 13.711,45 aan A. heeft betaald, terwijl sommige werkzaamheden (zoals het behandelen van de voegen aan de binnenzijde) maar gedeeltelijk zijn uitgevoerd. Het gaat B. te ver dat A. ook nog een bedrag vordert voor de uren die zij buiten 8.00 en 17.00 uur heeft moeten maken voor het waterdicht maken van de werkputten, te meer nu A. deze kosten niet heeft gemeld op het moment dat de stelpost afgerekend moest worden. Pas op 10 oktober 2017 heeft A. een factuur gestuurd voor de extra uren. Tot zover het verweer van B..
41. Arbitreren stelt voorop dat A. de extra uren niet heeft opgevoerd in relatie tot de stelpost waterdicht maken, maar in relatie tot de "dynamische" aanpak van B., waarmee zij blijkens haar toelichting doelt op het "ad hoc" oplossen van

doorgevoerde wijzigingen. Het waterdicht maken van de werkputten was een onderdeel van de aan A. opgedragen werkzaamheden, evenals het plaatsen van de pompputten. A. heeft uiteindelijk de pompputten niet geplaatst (waarover hierna meer bij het minderwerk). Hetgeen B. hierover opmerkt, doet in relatie tot de extra uren niet ter zake. Wel is duidelijk dat er sprake was van een krappe planning. Gelet hierop wijst arbiter het bedrag van € 8.400,00 toe aan A..

conclusie

42. Aan A. is toewijsbaar: € 30.734,80 + € 4.253,16 + € 8.894,10 + € 1.560,02 + € 1.152,00 + € 8.400,00 = € 54.994,08, behoudens de uitkomst van het door B. gedane beroep op verrekening.

de door B. opgevoerde verrekenposten

43. B. voert in punt 61 van haar memorie van antwoord een aantal minderwerkposten op en een aantal schadeposten.

minderwerk

44. B. voert een bedrag van € 5.200,00 op voor de betonnen trappen. Dit bedrag is echter al verrekend door A. (zie hierboven onder punt 14).
45. Hetzelfde geldt voor het bedrag van € 6.200,00 voor zandbedfundatie en het bedrag van € 3.108,00 voor 8 balken minder.

uitvoeren grondwerk (€ 12.146,64)

46. B. stelt dat A. het grondwerk niet heeft verricht, terwijl zij zich daar wel toe had verplicht. Dit volgt volgens B. (onder meer) uit de offerte van A. van 18 januari 2017. In de meerprijsoptie van bijlage 4 bij die offerte is onder meer de post "*Ontgraven van het station, vrijgekomen grond opslaan naast de bouwput en na plaatsing aanvullen met vrijgekomen grond (overige grond verspreiden, niet afvoeren)*" inbegrepen. Verder verwijst B. naar de door haar bij e-mail van 7 februari 2017 retour gestuurde offerte waarin zij de post "*Afvoeren grond naar erkende stort (binnen een straal van 10 km van de werk locatie)*" groen heeft gearceerd. A. heeft echter te lang gewacht met de uitvoering van deze werkzaamheden en om die reden heeft B. H. ingeschakeld.

47. A. betwist dat zij zich heeft verplicht tot het grondwerk. Volgens A. heeft B. de post "*Afvoeren grond naar erkende stort*" per abuis groen gearceerd. In haar planning van 2 februari 2017 had B. immers opgenomen dat H. de grondwerkzaamheden zou uitvoeren.
48. B. betwist dat het groen arceren van de post "*Afvoeren grond naar erkende stort*" per abuis is gebeurd.
49. Arbitr overweegt dat A. op 10 maart 2017 een offerte voor de fundatie van de werkputten aan B. heeft gezonden (productie 69 bij eis) en op 14 maart 2017 een herziene offerte (productie 70 bij eis). In beide offertes is het grondwerk uitgesloten. B. stelt zich op het standpunt dat zij geen enkele offerte van A. heeft geaccepteerd (punt 12 e.v. van de memorie van antwoord) en dat partijen hebben gecontracteerd op basis van de onderaannemingsovereenkomst, meer in het bijzonder de bijlage "*Specificatie Prestatie Versie 0.1 d.d. 13-02-2017*" bij die overeenkomst, waarin is bepaald dat de werkzaamheden die zijn genoemd in bijlage 4 "*Fundatie, grondwerk, plaatsing en transport*" van de offerte van 18 januari 2017 onderdeel uitmaken van de 'Prestatie' (punt 91 van de memorie van antwoord).
50. Ter zitting is met partijen gesproken over de opbouw van bijlage 4 bij de offerte van A. van 18 januari 2017. I. heeft desgevraagd toegelicht dat de meerprijs-optie fundatie en grondwerk twee afzonderlijke opties zijn. Onder het kopje "*Werkzaamheden fundatie/grondwerk*" staan de werkzaamheden opgesomd die behoren tot de optie fundatie en na de laatste bullit staat de door B. genoemde post "*Ontgraven van het station, vrijgekomen grond opslaan naast de bouwput en na plaatsing aanvullen met vrijgekomen grond (overige grond verspreiden, niet afvoeren)*". Deze post is volgens A. uitsluitend van toepassing wanneer wordt overeengekomen dat A. het grondwerk gaat doen.
51. Arbitr overweegt dat dit niet uitblinkt in duidelijkheid. Duidelijk is echter wel dat het grondwerk een meerwerkoptie is.
52. B. heeft onder punt 11 van haar memorie van antwoord gesteld dat de aanneemsom van € 307.348,00 exclusief btw betrekking heeft op de volgende werkzaamheden:
 - 4 stuks werkputten;

- 4 stuks pompputten;
 - 4 stuks Grunfos pomp plus besturing;
 - 4 stuks stootplaten per werkput;
 - 4 stuks elektronische installatie;
 - 4 stuks zandbedfundatie met verdicht zandpakket;
 - 8 stuks buispalen (...) per werkput.
53. Gelet op het feit dat A. een herziene offerte voor de fundatie heeft uitgebracht, mag ervan worden uitgegaan dat partijen overleg hebben gehad over de offertes. B. moet dan ook bekend worden verondersteld met de inhoud ervan. Vastgesteld kan worden dat op basis van de offerte van A. van 18 januari 2017 en de herziene offerte voor de fundatie van 14 maart 2017 de in de overeenkomst opgenomen aanneemsom van € 307.348,00 tot stand is gekomen.
54. B. heeft niet weersproken dat zij in haar planning van 2 februari 2017 heeft opgenomen dat het grondwerk wordt uitgevoerd door H..
55. Dit alles voert arbiter tot de conclusie dat het grondwerk niet aan A. is opgedragen. De verwijzing in de overeenkomst naar de werkzaamheden genoemd in bijlage 4 bij de offerte van 18 januari 2017 is onvoldoende om tot een andersluidend oordeel te komen. Deze post wordt afgewezen.
- leveren litze (8 stuks à € 10,00)*
56. A. gaat uit van € 100,00 minderwerk. Een litze koste volgens haar ongeveer € 10,00. B. vindt dit te weinig en stelt dat het minderwerk € 600,00 moet zijn voor leveren en aanbrengen. De marktprijs van de litzen bedraagt volgens B. € 100,00 per stuk.
57. A. heeft bij repliek betoogd dat voor de plaatsing van 1 litze ongeveer 15 minuten nodig is. De gaten waren volgens haar al geprefabriceerd.
58. Ter zitting is van de zijde van B. toegelicht dat zij voor het boren van vier gaatjes € 500,00 heeft gerekend en daarmee uitkwam op € 100,00 + € 500,00 = € 600,00. Partijen bleken het erover eens dat de litzen (aardedraad) voor € 10,25 per stuk zijn opgenomen in de begroting van A..

59. Arbitraris bepaalt deze post in redelijkheid op € 200,00 inclusief aanbrengen. Op de vordering van A. (waarop zij zelf al een bedrag van € 100,00 in mindering heeft gebracht) zal dus nogmaals € 100,00 in mindering worden gebracht.

aanvoeren buispalen (€ 2.262,40), betonstort buispalen (€ 1.131,20) en maatvoering/uitzetten heipalen (€ 2.256,00)

60. B. stelt dat deze werkzaamheden tot de opdracht van A. behoorden, maar A. het niet uitvoerde, zodat B. het heeft uitgevoerd.
61. A. heeft bij repliek gesteld dat B. op geen enkele wijze heeft onderbouwd welke werkzaamheden zij precies heeft uitgevoerd ten aanzien van de buispalen. Onder randnummers 86 e.v. dupliek heeft B. haar werkzaamheden toegelicht. Ter zitting heeft zij verder aangegeven dat het ging om veertig buispalen, die in acht keer rijden met de krol naar de locatie zijn gebracht. Verder zijn per dag tien palen geplaatst, waarvoor de inzet van een kraan en een machine in de put waren vereist en is het beton naar de palen gebracht. Ook stelt B. dat zij zelf de heipalen (niet zijnde de buispalen) heeft moeten uitzetten. Uit het palenplan (pagina 10) blijken de specificaties, maar A. had geen maatvoerder bij zich, aldus B.. A. liet ter zitting weten dat het haar niet bekend was dat de maatvoerder niet aanwezig was en dat zij gewoonlijk een maatvoerder ter plaatse heeft.
62. A. heeft deze stellingen van B. naar het oordeel van de arbitraris onvoldoende weersproken. In punt 22 van haar pleitnota heeft zij slechts aangegeven dat er geen sprake is van minderwerk, zoals grondwerkzaamheden, litzen die zij had moeten aanbrengen, buispalen die zij had moeten aanvoeren, betonstort buispalen en maatvoering heipalen en dat deze werkzaamheden niet behoorden tot de werkzaamheden die A. had moeten verrichten. De litzen heeft A. echter zelf ook al als minderwerk opgevoerd en de buispalen en betonstort zijn opgenomen in haar offerte van 14 maart 2017. Er is dan ook geen aanleiding het standpunt van A. te volgen. Arbitraris acht de opgevoerde bedragen van € 2.262,40 voor het aanvoeren van de buispalen en het bedrag van € 1.131,20 voor de betonstort redelijk en zal deze in mindering brengen op het aan A. toe te wijzen bedrag.
63. Het door B. geclaimde bedrag van € 2.256,00 voor het uitzetten van de heipalen acht de arbitraris te hoog. B. heeft geen factuur van een extern bureau in het geding gebracht, zodat het ervoor moet worden gehouden dat het gaat om (marginale)

eigen kosten van B.. Arbitrator bepaalt deze minderwerkpost (en aldus het in mindering te brengen bedrag) in redelijkheid op € 400,00.

aanbrengen balken (€ 1.131,20)

64. B. stelt dat A. de in bijlage 2 bij de offerte van 18 januari 2017 genoemde prefab betonnen balken niet heeft aangebracht en dat deze werkzaamheden door B. zijn gedaan. A. heeft dit niet betwist. Het bedrag van € 1.131,20 zal daarom in mindering worden gebracht op het aan A. toe te wijzen bedrag.

aanbrengen pompputten (€ 1.653,60)

65. A. erkent dat zij de pompputten niet heeft aangebracht. Zij stelt dat dit veroorzaakt werd doordat B. het grondwerk nog niet gereed had en dat B. haar daarom voor de pompputten geen kosten in rekening mag brengen.
66. B. betwist dat het grondwerk nog niet gereed was. Volgens B. had A., nadat zij de werkputten had aangebracht en waterdicht had gemaakt, geen kraan meer tot haar beschikking waarmee de pompputten konden worden aangebracht. Om die reden heeft B. dit werk zelf moeten doen, terwijl A. hiertoe op grond van de overeenkomst verplicht was.
67. Arbitrator stelt voorop dat er sprake is van niet uitgevoerd werk dat tot de opdracht van A. behoorde. Niet is komen vast te staan dat het aan B. te wijten was dat A. de pompputten niet heeft kunnen plaatsen. Indien het grondwerk nog niet gereed was, zoals A. stelt, had zij zich kunnen beroepen op vertraging en had zij de pompputten (op een later tijdstip) alsnog kunnen plaatsen. A. heeft echter (kennelijk) van plaatsing afgezien. De stelling van B. dat zij niet langer over een kraan beschikte heeft zij voorts onweersproken gelaten, terwijl zij ter zitting nog wel op het minderwerk is ingegaan. Het moet er dan ook voor worden gehouden dat B. A. heeft geholpen waar A. in gebreke bleef. Het bedrag van € 1.653,60 zal in mindering worden gebracht op het aan A. toe te wijzen bedrag.

schadevorderingen

68. B. wenst verrekening van de volgende schadeposten:
- uitstel aanbrengen balken	€ 2.480,40
- stilstand i.v.m. plaatsen werkputten	€ 3.264,00
- extra inzet veiligheid door vertraging	€ 6.471,20

- nachttoeslagen	€ 2.220,00
- weekendtoeslagen	€ 2.465,40
- huur platte wagen	€ 420,00
- transport platte wagen	€ 467,50
- huur aardkabel	€ 300,00
- opstorten i.v.m. afwijkende puthoogte	€ 4.530,00
- stilstand grondwerk	€ 2.176,00
- gebruik krol	€ 10.180,80
- spoorlegger	€ 3.918,00

gebruik krol (€ 10.180,80) en spoorlegger (€ 3.918,00), huur platte wagen (€ 420,00), transport platte wagen (€ 467,50) en huur aardkabel (€ 300,00)

69. Voor deze kosten is A., gelet op hetgeen is overwogen ten aanzien van het gebruik van spoor 25, in beginsel een vergoeding verschuldigd aan B.. A. betwist de hoogte van de kosten. Deze zijn volgens haar niet onderbouwd.
70. B. heeft als productie 9 bij de brief van 28 oktober 2020 een overzicht in het geding gebracht van de kosten voor haar werkzaamheden voor A.. Dit is echter niet meer dan een intern overzicht van uren en prijzen, waarop geen controle mogelijk is. De kosten van B. voor het gebruik van de krol, spoorlegger, huur en transport platte wagen en huur aardkabel worden door arbiter in redelijkheid bepaald op een bedrag van in totaal € 3.500,00. Dit bedrag zal in mindering worden gebracht op het aan A. toe te wijzen bedrag.

opstorten i.v.m. afwijkende puthoogte (€ 4.530,00)

71. B. stelt zich, naar arbiter begrijpt, op het standpunt dat de buispalen afwijkende hoogtes hadden en dat zij dit heeft moeten laten corrigeren om de werkputten waterpas te krijgen. B. verwijst in dit verband naar productie 3 bij antwoord (een factuur van 6 april 2017 van J. te Y. ten bedrage van € 5.677,50). Van deze factuur komt volgens B. een bedrag van € 4.530,00 voor rekening van A..
72. A. heeft hier bij repliek tegenover gesteld dat in de offerte van 18 januari 2017 is opgenomen dat op B. de verplichting rustte om de peilhoogte van de vloer aan te geven. Doordat de bovenkant van de spoormaten van elkaar op de vier hoekpunten van de putten verschilden, heeft B. aan A. bericht dat zij uit moest gaan van het laagste punt van de bovenkant van het spoor. De paalhoogten verschilden dus niet en zijn goed afgesteld, aldus A..

73. Arbitrator stelt vast dat de factuur van J. betrekking heeft op "Aansmeren railstoelen met Edison Dex-G 20/40". De railstoelen liggen onder de rails, wat het standpunt van A. bevestigt dat er geen sprake is van het niet waterpas liggen van de werkputten, maar van een correctie ten opzichte van afwijkende spoor-maten. Gesteld noch gebleken is dat A. daarvoor verantwoordelijk is, zodat deze post wordt afgewezen.

stilstand grondwerk (€ 2.176,00)

74. Deze post volgt het lot van minderwerkpost 'uitvoeren grondwerk' en wordt eveneens afgewezen.

overige schadeposten

75. De overige schadeposten hebben betrekking op schade die B. stelt te hebben geleden omdat er door toedoen van A. vertraging op het werk zou zijn ontstaan. A. heeft de stellingen van B. dienaangaande gemotiveerd betwist. Arbitrator overweegt dat de gegrondheid van het verrekeningsverweer van B. ten aanzien van de gestelde vertraging niet op eenvoudige wijze is vast te stellen en gaat daar om die reden aan voorbij (artikel 6:136 BW).

eindoordeel

76. B. zal worden veroordeeld tot betaling van € 54.994,08 - (€ 100,00 + € 2.262,40 + € 1.131,20 + 400,00 + € 1.131,20 + € 1.653,60 + € 3.500,00 =) € 10.178,40 = € 44.815,68.
77. Aan A. komt daarnaast over dit bedrag de wettelijke handelsrente toe vanaf 22 november 2017, nu die datum niet is weersproken.

de proceskosten en overige vorderingen

78. Gelet op de mate waarin partijen in principiële en in financiële zin in het gelijk en ongelijk zijn gesteld en de aan de behandeling van de respectieve geschilpunten toe te rekenen proceskosten, zal arbitrator partijen ieder met de helft van de proceskosten belasten.
79. De door de Raad gemaakte kosten hebben tot en met het depot van dit vonnis ter griffie van de rechtbank te Amsterdam bij moderatie met inachtneming van het Waarborgsom-/moderatieschema van de Raad € 7.500,00 bedragen (waarvan € 1.278,74 aan btw) en zijn verrekend met de door A. gedane storting.

80. Partijen dragen ieder de eigen kosten van rechtsbijstand.
81. Ter verrekening van de proceskosten moet B. dus aan A. € 7.500,00 ./ 2 = € 3.750,00 betalen.
82. De door A. gevorderde nakosten zijn, als verder niet weersproken, toewijsbaar.
83. Arbitrator zal het vonnis, zoals gevorderd, uitvoerbaar bij voorraad verklaren.
84. Wat meer of anders is gevorderd, zal worden afgewezen.

DE BESLISSING

Arbitrator, rechtdoende naar de regelen des rechts:

VEROORDEELT B. aan A. te betalen € 44.815,68 (vierenveertigduizend achthonderdvijftien euro en achtenzestig cent), te vermeerderen met de wettelijke handelsrente vanaf 22 november 2017 tot de dag der algehele voldoening;

VEROORDEELT B. ter verrekening van de proceskosten aan A. te betalen € 3.750,00 (drieduizend zevenhonderdvijftig euro), te vermeerderen met de wettelijke rente vanaf veertien dagen na betekening van dit vonnis tot de dag der algehele voldoening;

VEROORDEELT B. ter zake van nakosten aan A. te betalen € 131,00 zonder betekening van dit vonnis, te verhogen met € 68,00 in geval van betekening, te vermeerderen met de wettelijke rente vanaf veertien dagen na betekening van dit vonnis tot de dag der algehele voldoening;

VERKLAART dit vonnis uitvoerbaar bij voorraad;

WIJST het meer of anders gevorderde AF.

Gewezen te Amsterdam, 8 april 2021

w.g. A.F. van Tol
36804